

**Quæstionum Canonicarum, In Quinque Libros
Decretalium, Tomus ...**

In Lib. III. Decretalium. In quo agitur De Rebus, quae in judicium devenire solent, cujusmodi sunt, de vita et moribus Clericorum, ...

Schlüter, Georg

Augustæ Vindelicorum, 1708

§. 6. De reliquis ad materiam venditionis pertinentibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73045](#)

Tract. in Lib. III. Decretal. Quæstio XVII.

344

p. tere actionem contra debitorem ad residuum, ut clare decisum est in cit. L. 23. §. 1. & 2. In casu autem cessionis, ex sola venditionis causa contra legem factæ, venditorem posse agere ad residuum contra debitorem; si ipse nec moraliter particeps fuit fraudis (tunc enim, sicut caret culpa, sic etiam liber erit à poena) secus, si de culpa participavit. Nam etiam in eo, quod contra legem Anastasiæ actum est, debitor uti potest remedio à Justiniiano constituto, ut constat ex n. 1445. si sine culpa; ergo solum, si cum culpa, sed viilius remediū debitor repellere potest, & fictum donatorem, & donatarium, volentem agere ad residuum: ergo etiam Emptorem, & venditorem culpabilem.

§. 6.

De reliquis ad materiam venditionis pertinentiis.

1453

Dubium primum est, an res *futura* emi, & vendi possit? 2. an homo liber? 3. an res Universitatis? 4. an venenum? 5. an officia publica? 6. an Census? 7. an res furtiva? 8. an arma hostibus? &c. Ad 1. &c. posse, modò aliquâ ratione jam existat in causa proxima, v. g. futurus partus animalium, caputra piscium ex jauctu retis &c. habetur per L. 8. ff. h. t. tunc enim est emptio *speciei*; si autem res empta evicta fuerit, vendor nullam eo nomine obligacionem contrahit, eò, quod *eventum* emerit, quo casu perinde est, ac si nihil captum foret. Nam ea venditio est absoluta, nimurum *speciei*, quod aliter se habet in venditione partus, ubi *partus* emitur; non *spes*; hinc emptio *partus* est solum conditionata, si *nimirum* sequatur. Quando autem dicitur, quod res *non existens* vendi non possit, intelligitur, cum venditur, *ut existens*, cum utriusque ignorantia de illius interitu facta ante contractum. Si autem major pars periret, potest emptor à contractu resilire, vel agere ad diminendum pretium; Si tantum media, contractus tenet, sed pro rata minuitur pretium, de quo extat fusè L. 57. ff. h. t.

Ad 2. Resp. iuri conformiore esse 1454 negativam, ne quidem in tempus, quo fortè servus futurus est, ut constat ex L. 34. ff. h. t. ibi: *Omnium rerum quas quis habere, vel possidere, vel persequi potest, venditio rectè sit; quas vero natura, vel gentium ius, vel mores Civitatis, commercio exuerunt, earum nulla venditio sit;* ubi deinde §. 2. subiungitur: *Liberum hominem scienter emere non possumus; sed nec talis emptio, aut stipulatio admittenda est: cum servus erit, quamvis dixerimus futuras res emi posse, nec enim fas est, ejusmodi causas spectare.* Idem habetur §. 4. Inffit. de iure personarum ibi: *aut jure civili cum liber homo major 20 annis ad pretium participandum esse venundari passus est;* qtd sumptum est ex L. 5. §. 1. ff. de stat. hom. & hoc statutum est (cum alioquin homo liber in commercio non sit) ad coercendam improbitatem ejus, qui fraudandi Emproris, & turpissimi luci gratia se venundari passus est, ut impostorum libertate, quam contempsit, indignus habecetur, & verè servus efficeretur.

Et procedit etiam, esto libertas ejus 1455 ignoretur, ut colligitur ex L. 62. ff. h. t. ibi: *Qui nejetis loca sacra, vel Religiosa, vel publica pro privatis comparavit, licet emptio non teneat, ex emplo tamen adversus venditorem experietur, ut consequatur quod interfuerit ejus, ne decipiat;* quæ ultima verba videntur accipienda de casu, quo Venditor *scivit*, hominem esse liberum; nam, si signoret, adhuc venditio est nulla; quia ignorantia contrahentium qualitatem rei mutare non potest, nec viatum rei supplere; venditor tamen secundum Gomez, & Molinam, non tenetur ad interessum; sed ad solum pretium refundendum. Sed de hoc infra. Nam homo liber, est materia invendibilis, ut constat ex L. 34. quamvis vendor, si cum ignorantia libertatis vendat, teneatur ad pretium & interessum praestandum, & quoad hoc valere talem venditionem evincitur per L. 4. & 70. ff. h. t. quamvis quoad interesse oppositum sentiat Gomez, quando libertas ignorata fuit.

Not. autem prædicti opponi posse 1456 L. 70. ff. h. t. ubi dicitur: *Liberi hominis emptionem contrabi posse, plerique existimarent, si modo inter ignorantias id fiat,* quod idem

idem placet, etiam se venditor sciat, emptor autem ignoret: quod si emptor sciens, liberum esse, emerit, nulla emptione contrahitur, & L. 4. cod. ibi: & liberi hominis, & loci sacri, & Religiosi, qui haberi non potest, emptione intelligitur, si ab ignorantе emitur. Resp. tamen, ut jam insinuavimus. preced. istas leges, loquentes de venditore ignorantе libertatem hominis, vel rei, quam vendit, intelligi, de emptione, & venditione, cui annexum sit onus, ut venditor Emptori decepto teneatur, ut consequatur, quod suum est, cum deceptum non esse; prædictas vero leges, de emptione, & venditione carente ratione; prior pars colligitur ex §. fin. Instit. h. t. ibi: Loca sacra, vel religiosa, item publica (veluti forum, basilicam) Frustra quis sciens emit; qua tamen, si pro profanis, vel privatis deceptus à venditore quis emerit, habebit actionem exempto, quod non habere ei licet, ut consequatur, quod suā in re, cum deceptum non esse; idem juris est, si hominem liberum pro servō emerit.

3457 Not. 2. ob extremam egestatem, Patri (non autem Matri, vel avo Materno) permitti vendere liberos sanguinolentos, hoc est, recens natos, sic tamen, ut reddito Venditori pretio venditus ad ingenuitatem repeti possit ab ipso Patre, vel quolibet alio, per L. 2. C. de Patribus, qui filios distinxerunt, ibi: Si quis propter nimiam paupertatem, egestatemq; victus causā filium, filiamq; sanguinolentos venderit, venditione in hoc tantummodo casu valente, emptor obtinendi ejus servitii habeat facultatem; licet autem ipsi, qui vendit, vel, qui alienatus est; aut cuiilibet alii ad ingenuitatem eum propriam repetere: modo si aut pretium offerat, quod potest valere; aut mancipium pro hujusmodi praefet.

3458 Ad 3. Res Universitatis juris Universitatis, non jure singulorum possessas, vendi non posse, per L. 72. §. 1. ff. h. t. ibi: Siquid publice est, ejus nihil venit. Ad 4. Resp. venenum, quod aliis mixtum materiis, adeo nocendi naturam deponit, ut ex his antidotum, vel aliud salubre medicamentum confici possit, licet vendi; secus, si adjectione alterius materiae nullo modo usui licto esse possint, per L. 35. §. 2. ff. h. t. & talia vo-

Tom. III.

ARTICULUS III.

Quid, & quotuplex sit pretium rerum venalium?

Cum pretium, & merces, seu res, & pecunia sint objecta, in quae ferri debet consensus celebrantium contractum emptionis, & venditionis (nam ex hoc consurgit substantialiter iste contractus) & jam dictum sit de merce, seu re vendibili; dicendum venit de pretio. Et quamvis olim contractus emptionis, & venditionis non esset in usu, sed tantum contractus permutationis rei pro re, ut notat

Xx

Ca.